

SPORED:

1. *G. Rossini*: Tancred, ouverture, orkester.
2. *Jos Pavčič*: Dekle med rožami.
3. *St. Premrl*: Moj mu blagoslov!
4. *E. Adamič*: Serenada. / Zbor z baritonskim solom A. Petrovčiča.
5. *Jos. Pavčič*: Pesem o kapitanu.
6. *Vasilij Mirk*: Šumi, potok, šumi.
7. *E. Adamič*: Kregata se ...
8. *V. Mirk*: Katrica.
9. *J. Gotovac*: Pod jorgovanom. Zbor s tenor. solom F. Plevela.
10. *Jean Sibelius*: Berceuse, orkester.
11. *P. Čajkowsky*: Poljski ples ter ruska pesem iz internacionalne suite, orkester.
12. *Iv. pl. Zajc*: More. Moški zbor z orkestrom.

SAVEZ GRAFIČNIH RADNIKA PODR. LJUBLJANA

PEVSKI ODSEK »GRAFIKA«

PRIREDI

V PONEDELJEK 26. MAJA 1930
V DVORANI FILHARMONIČNE
DRUŽBE /// KONGRESNI TRG

KONCERT

S PREDAVANJEM PROF. E. ADAMIČA

PEVSKE TOČKE BO IZVAJAL ZBOR
GRAFIKE, ORKESTRALNE TOČKE PA
ORKESTER GRAFIKE, POMNOŽEN-Z
GODBENIKI MUZIKE DRAV. DIVIZIJE
POD VODSTVOM PROF. GRÖBMINGA

ZAČETEK OB 20. URI ZVEČER

Sedeži 20, 15, 10 Din, stojišča 5 Din ★ Predprodaja v Matični knjigarni

Jos. Pavčič:

Dekle med rožami

Bela, rdeča je gredica,
solnce z zlatom jo rosi,
in kot jasen dih čez lica
tiha radost plameni.

Oj dekle, ti roža moja,
svoje mi srce odpri,
ni brez tebe mi pokoja,
daj mi svojih lesk oči.

V. Mirk:

Katrica

Predla je predla Katrica volno,
žalost polnila srce je bolno.
Fant je spomladi na vasi zaukal,
čez rožmarin je v izbo pokukal,
utrgal najlepši nagelj je v lehi!
»Pojdi no, Katrica, to niso grehi.«
In ko ponoči vas je zasnila,
rožmarin z okna dekle je vmaknila.
Zjutraj odukal fant je zarana,
greda za njim je bila poteptana.
Ustavila roka se je predici,
solze so vroče tekle po lici...

E. Adamič:

Kregata se ...

Kregata se baba in devojka
za junaka mladega pastirja.
Baba pravi: moj je lepi Ivan!
A devojka: moj je lepi Ivan!
Baba hrani troje veder vina,
a devojka vrtec samih rožic.
K babi grem, da ji popijem vino,
a devojko ljubim dokler diham.

Vasilij Mirk:

Šumi, potok, šumi ...

Šumi, potok, šumi
med kamenjem mi,
tak odnesejo valovi,
kar srce si hrepeni.

Šumi, potok, šumi
med kamenjem mi,
nikdar v srcu ne ugasne,
če ljubezen v njem gori.

Glej, kak gledajo se vrbe
v belih ti valéh,
tak' je moja duša v njenih
snivala očeh.

Tja za gore, tja za gore
plava bel oblak,
za gorami, za gorami
njen obraz je drag!

St. Premrl:

Moj mu blagoslov

Iz korenka roža raste, roža rumena,
iz kamenka voda teče, voda hladena.
Devojčica rože brala, pa je zaspala.
Mimo šeče mladi junak, on jo probudi.
Devojčica, rožičica, kaj si zaspala?
Cvetje ti je povenelo, kaj si nabrala?
Dragi ti se je oženil, kaj si ljubila?
Nek' se ženi i oženi,
moj mu blagoslov.

Jos. Pavčič:

Pesem o kapitanu

Slušaj pesem, draga moja,
zložil jo je fant vesel,
zložil jo je pustni torek,
pepelnično sredo pel.

Kapitan je barko vodil,
sredi sinjega morja,
kapitana za nos vodila
mlada njegova je gospa.

Slušaj pesem, draga moja,
zložil jo je fant vesel,
zložil jo je pustni torek,
pepelnično sredo pel.

E. Adamič:

Serenada

V tihi noči, v svitu lune
prišel sem pod okno tvoje,
mili glas ti moje strune
pesem sladko naj zapoje,
naj zaziblje v sen sladko,
ti telo.

I. Gotovac:

Pod jorgovanom

Ko ti ščeri, pokida djevdane?
Ko ti prosu biser i merđžane?
Jutros rano ja u baštu mati,
odoh prve jorgovane brati,
za djevdan mi zape rosna grana,
pa se prosu ispod jorgovana.

A što su ti mutne oči tako?
Ko da nisi spavala nikako?
Negdje slavulj pjevaše sa granē,
pa ga slušah sve do zore rane.

Moja ščeri, moja tuga jao,
a ko ti je njedra razkopčao?
Ne karaj me, ne ljuti se name,
puce majko, popucale same.

Ivan pl. Zajc:

More

More divno, more sveto,
ti pred nam se širiš eto,
kao tajna kob,
ljuljačka si komu mila,
komu hladan grob.

Nam ne siže oku sila,
niti umu izumila,
otkrih tvoje dno,
pokriveno tako tajnom
sudbe nam je tlo!

Al' površju po tvom sjajnom,
duh se krili slašću bajnom
i čezne u njoj. Neizmernost tvoja
mu je neizmjeran gaj!

Kad se tobom razblažuje,
blažen po tebi se snuje,
i za smrti kraj,
ograničen nebom,
samo bit' će tako raj.

Nebo amo, nebo tamo,
nebo svuda, kud gledamo,
nad pučinom svod,
po njoj bijele lepirice,
ovdje, ondje brod.

Njih mi šalje krilatice
zemlja zemlji izmjenice.
plode krila svog,
prelijeva se svijeta blago,
preko lica tvog.

Ti nam hraniš milo drago,
odijevaš nam boso nago.
sreće si nam vir,
kad po tebi razvija se,
blage čudi mir.

Ali kad te bura pase
i srdite u talase,
njezin digni gnjev,
tad si lavom sto glavnikom,
kom su bezdna zjev.

Ozivlješ se divljom rikom,
te se valjaš stavljenikom,
u bjesnilu svom,
užas prati svete mahe,
sve udarce grom.

Ladje hrkaš ko orahe,
il ih grozom goniš plahe,
na očajan put osudjene,
kao stvore kroz pakleni skut.

O strašno si tada, more,
al' strahote tvoje zbore,
veličastan zbor,
oholosti ljudskoj kažeš,
da si jači stvor.

Slava tebi more naše,
teb' na slavu pune čaše
ispijamo sad:
Našom pjesmom prezanjeto,
čuvaj jugu sklad:

